

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

DOBERMANNI (DOBERMANN) Alkuperämaa: Saksa

1/5

KÄYTTÖTARKOITUS: Seura-, suojelu- ja palveluskoira.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Dobermanni on ainoa saksalainen rotu, joka kantaa ensimmäisen tunnetun kasvattajansa, Friedrich Louis Dobermannin (2.1.1834 - 9.6.1894) nimeä. Perimätiedon mukaan hän oli veronkantaja, ulosottomies ja siinä sivussa kaupungin koirarankkuri, jolla oli lakisäätäinen oikeus ottaa kiinni irrallaan juoksevat koirat. Tästä koiravalikoimasta hän valitsi omaan kasvatustyöhönsä erityisen teräviä yksilöitä. Dobermanrodun kehityksessä näyttelivät merkittävintä osaa varmasti niin sanotut teurastajankoirat, joiden silloisissa oloissa voidaan katsoa olleen jo melko yhtenäinen rotu. Nämä koirat olivat eräänlainen sekoitus nykyisen rottweilerin edeltäjää ja tietyyppistä Thüringenissä ollutta paimenkoiraa, joka oli väriltään musta ruostepunaisin merkein.

Louis Dobermann aloitti kasvatustyönsä 1870-luvulla yhdistäen edellämainittuja koiria. Tällä tavoin hän loi oman rotunsa, jonka edustajat olivat käyttökoiria, eivät vain valppaita, vaan myös ”pelottomia piha- ja kotikoiria”. Näitä koiria käytettiin paljon sekä vartio- että poliisikoiratehtävissä. Rodun suosio poliisikoirana antoi sille lisänimen santarmikoira. Dobermanneja käytettiin myös petoeläinmetsästyksessä. Näiden edellä kuvattujen ominaisuuksien ansiosta oli lähes itsestään selvää, että dobermanni tunnustettiin virallisesti poliisikoiraksi jo tämän vuosisadan alussa. Dobermannin jalostuksen tavoitteena on keskikokoinen, lihaksikas ja vahvarakenteinen koira, joka voimakkuudestaan huolimatta on linjoiltaan jalo ja tyylikäs. Sen tulee soveltua niin seura- suojelu-, palvelus- kuin perhekoiraksikin.

Ryhmä: 2

FCI:n numero: 143
Hyväksytty: FCI 14.2.1994
SKL-FKK 8.2.1995

DOBERMANNI

2/5

YLEISVAIKUTELMA: Dobermanni on keskikokoinen, lihaksikas ja vahvarakenteinen. Ihannekoira on tyylikäslinjainen ja uljasryhtinen. Sillä on temperamenttinen luonne ja päättäväinen ilme.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Dobermannien, erityisesti urosten, rakenne on lähes neliömäinen. Rungon pituus (rintalastan kärjestä istuinluun kärkeen) saa uroksilla ylittää säkäkorkeuden korkeintaan 5% ja nartuilla korkeintaan 10%.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Dobermannin perusluonne on ystävällisen rauhallinen, perheeseen erittäin kiintynyt ja lapsirakas. Dobermannilla tulee olla kohtuullinen temperamentti ja kohtuulliseksi määriteltävä terävyys. Ärsytyskynnyksen tulee olla kohtuullisen korkea. Koska dobermannilta edellytetään hyvää ohjattavuutta ja iloista työskentelyä, ovat toimintakyky, rohkeus ja kovuus huomionarvoisia ominaisuuksia. Jotta dobermanni valppaana rotuna olisi yhteiskuntakelpoinen, on sen myös oltava itsevarma ja peloton.

PÄÄ

KALLO-OSA: Voimakas, samalla kuitenkin suhteessa runkoon. Ylhäältä katsottuna pää muistuttaa tylppää kiilaa. Päälaki on edestä katsottuna lähes vaakasuora, ei korvia kohti laskeva. Kuononselästä lähes suoraan jatkuva kallon ylälinja pyöristyy hieman niskaa kohti. Kulmakaaret ovat hyvin kehittyneet, eivät kuitenkaan korostuneet. Otsavako on havaittavissa. Niskakyyhmy ei saa olla silmiinpistävä. Pään sivut eivät saa vaikuttaa ulkonevilta edestä ja ylhäältä katsottuna. Yläleuan ja poskiluiden sivuilla olevan kevyen kaarevuuden on oltava sopusoinnussa pään kokonaispituuteen. Pään lihakset ovat voimakkaasti kehittyneet.

OTSAPENGER: Vähäinen, mutta selvästi havaittava.

KIRSU: Hyvin muodostunut, pikemminkin leveä kuin pyöreä, suuret sierainaukot. Kirsu ei ole esiintyöntyvä. Mustilla koirilla kirsu on musta, ruskeilla vastaavasti vaaleampaan sävytykseen sopiva.

KUONO-OSA: Kuonon tulee olla oikeassa suhteessa kallo-osaan ja voimakkaasti kehittynyt. Kuono on syvä, suupieliin tulee ulottua poskihampaisiin saakka. Kuonon tulee jatkua leveänä kulmahampaiden kohdalle asti.

HUULET: Kuivat, leukoja myötäilevät ja tiiviit. Huulipigmentti on tumma, ruskeilla koirilla hieman vaaleamman sävyinen.

LEUAT / HAMPAAT / PUREMENTA: Leuat voimakkaat ja leveät. Leikkaava purenta, hammaskaaviossa 42 normaalin kokoista hammasta.

SILMÄT: Keskikokoiset, soikeat ja tummat. Ruskeilla koirilla sallitaan hieman vaaleampi värisävy. Silmäluomet ovat tiiviit ja luomien reunat karvoittuneet.

Pohjoismainen Kennelunioni
Danske Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KORVAT: Korkealle kiinnittyneet, pystyt ja ty pistetyt pään kokoon nähden sopiviksi. Jos maassa on ty pistyskielto, arvostellaan ty pistetyt ja ty pistämättömät korvat samanarvoisina. (Ty pistämättömien korvien tulisi olla keskikokoiset ja niiden etureuna laskeutuu tasaisesti poskea pitkin.)

KAULA: Pitkähkö suhteessa päähän ja runkoon, kuiva ja lihaksikas. Niskalinja on kohoava ja hieman kaartuva. Kaulan asento on ryhdikäs ja hyvin jalo.

RUNKO

SÄKÄ: Erityisesti uroksilla sään tulee olla selväpiirteinen, korkea ja pitkä, minkä johdosta selkälinja laskee lantiota kohden.

SELKÄ: Lyhyt ja tiivis. Selkä ja lanne ovat leveät ja lihaksikkaat. Nartuilla lanneosa voi nisien vuoksi olla hieman pitempi kuin uroksilla.

LANTIO: Tuskin havaittavasti ristiluista hännän tyveen päin laskeva ja vaikuttaa näin hieman pyöristyneeltä. Lantio ei ole suora eikä selvästi laskeva. Se on leveä ja voimakaslihaksinen.

RINTAKEHÄ: Pituuden ja syvyyden on oltava oikeassa suhteessa rungon pituuteen. Kylkiluut ovat hieman kaareutuvat ja rinnan syvyyden tulisi olla noin puolet koiran säkäkorkeudesta. Rinta on leveä ja eturinta erittäin selvä.

ALALINJA JA VATSA: Rintalastasta lantioon vatsalinja on selvästi ylösvetäytynyt.

HÄNTÄ: Korkealle kiinnittynyt ja lyhyeksi, kahden nikaman mittaiseksi, ty pistetty. Maissa, joissa hännän ty pistäminen on kielletty, häntä jätetään luonnolliseen pituuteen.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat joka suunnalta katsottuna lähes suorat, siis kohtisuorassa maahan nähden. Eturaajat ovat vahvarakenteiset.

LAVAT: Lapaluu on tiiviisti rintakehän myötäinen. Lapaluiden kärjet ulottuvat okahaarakkeiden yläpuolelle ja ovat kummaltakin puolelta lihaksikkaat. Lapa on mahdollisimman taakse kiinnittynyt ja viisto, noin 50°:n kulmassa vaakatasoon nähden.

OLKAVARRET: Pitkähköt ja voimakaslihaksiset. Muodostavat lapaluun kanssa noin 105 - 110°:n kulman.

KYYNÄRPAÄT: Tiiviisti rungon myötäiset, eivät uloskääntyneet.

KYYNÄRVARRET: Voimakkaat, suorat ja lihaksikkaat. Pituus tasapainoisessa suhteessa kokonaisuuteen.

RANTEET: Voimakkaat.

VÄLIKÄMMENET: Voimakasluustoiset, edestä katsottuna suorat, sivusta katsottuna vain hieman viistot (korkeintaan 10°).

KÄPÄLÄT: Lyhyet ja tiiviit. Varpaat ovat tyvestään kaartuneet (kissankäpälet); kynnet ovat lyhyet ja mustat.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Koska dobermannilla on selväpiirteinen lantion lihaksisto, vaikuttaa lonkkien ja lantion alue takaa katsottuna leveältä ja pyöristyneeltä. Lantiosta reisiin ja sääriin lähtevät lihakset leventävät reiden aluetta, polven seutua ja sääriä. Voimakkaat takaraajat ovat suorat ja yhdensuuntaiset.

REIDET: Pitkähköt, leveät ja voimakaslihaksiset. Reisiluu on lonkkaan nähden hyvin kulmautunut, vaakatasoon nähden noin 80 - 85°:n kulmassa.

POLVET: Polvinivelen alue on voimakas ja muodostuu reidestä, säärestä ja polvilumpiosta. Polvikulma on noin 130°.

SÄÄRET: Keskipituiset ja suhteessa takaraajojen kokonaispituuteen.

KINTEREET: Keskipituiset ja yhdensuuntaiset. Kinnernivel yhdistää sääriluun ja väljalalan luun (kulma noin 40°).

VÄLIJALAT: Lyhyet ja kohtisuorassa maahan nähden.

KÄPÄLÄT: Takakäpälien varpaat ovat lyhyet, kaarevat ja tiiviisti yhdessä samoin kuin etukäpälässä. Kynnet ovat lyhyet ja mustat.

LIIKKEET: Liikkeillä on erityisen tärkeä merkitys niin suorituskyvyn kuin ulkonäönkin kannalta. Liikkeiden tulee ravissa olla joustavat, tyylikkää, ketterät, vapaat ja maatavoittavat. Eturaajat ojentuvat liikkeessä mahdollisimman pitkälle eteen. Takaraajojen liikkeen tulee olla pitkää, joustavaa ja eteenpäin työntävää. Toinen eturaaja ja vastakkaisen puolen takaraaja liikkuvat samanaikaisesti eteenpäin. Selkä, jänteet ja nivelet ovat liikkeessä kiinteät.

NAHKA: Kauttaaltaan tiivis ja hyvin pigmentoitunut.

KARVAPEITE

KARVA: Lyhyt, kova ja tiheä. Karvapeite on tiiviisti rungonmyötäinen, sileä ja koko koiran tasaisesti peittävä. Pohjavilla ei ole hyväksyttävää.

VÄRI: Musta tai ruskea ruosteenpunaisiin, selkeärajaisiin ja puhtain merkein. Värimerkit ovat kuonossa, täplinä poskissa, kummankin silmän yläpuolella, kaulassa, kaksi merkkiä rinnassa, värimerkit välikämmenissä ja käpälässä, takaraajojen sisäpuolella, peräaukon ympärillä ja istuinluiden kohdalla.

KOKO JA PAINO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 68 - 72 cm, nartut 63 - 68 cm, keskikoko toivottava.

PAINO: Urokset noin 40 - 45 kg, nartut noin 32 - 35 kg.

VIRHEET:

Kaikki poikkeamat edellämämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

Yleisvaikutelma: Puuttuva sukupuolileima. Liian vähän massaa, liian kevyt, liian raskas; korkearaajainen; hento luusto.

Pää: Liian voimakas, liian kapea, liian lyhyt tai liian pitkä pää; liian voimakas tai liian heikko otsapenger. Kyömy kuononselkä. Voimakkaasti laskeva kallolinja.

Heikosti kehittynyt alaleuka. Pyöreät, vinot, vaaleat, liian avoimet tai liian syvällä sijaitsevat silmät. Liian voimakkaat posket, riippuvat huulet. Liian ylös tai liian alas kiinnittyneet korvat; avoimet suupielet.

Kaula: Hieman lyhyt tai liian lyhyt kaula, liikaa kaula- tai kurkunalusnahkaa. ”Hirvenkaula”, liian (epäsuhtaisen) pitkä kaula.

Runko: Pehmeä selkä, laskeva lantio, notko- tai köyryselkä; liikaa tai liian vähän kaartuneet kylkiluut. Riittämätön rintakehän leveys tai syvyys; selkä kokonaisuudessaan liian pitkä, riittämätön eturinta. Liian ylös tai liian alas kiinnittynyt häntä. Vatsalinja liikaa tai liian vähän kohoava.

Raajat: Liian vähän tai liikaa kulmautuneet etu- ja/tai takaraajat. Löysät kyynärpäät; asennoiltaan tai pituudeltaan rotumääritelmästä poikkeavat luut ja nivelet. Seistessä sisään- tai ulospäin kiertyvät käpälät, pihkinttuisuus/länkisäärisyys ja ahdas takaraajojen asento. Avoimet tai heikot käpälät, surkastuneet varpaat, vaaleat kynnet.

Karvapeite: Liian vaaleat, ei selvärajaiset, likaiset (nokiset) värimerkit, liian tumma maski, suuret mustat läiskät raajoissa, tuskin erottuvat tai liian suuret rintamerkit. Pitkä, pehmeä, kiilloton tai aaltoileva karvapeite. Niukkakarvaiset ja kaljut kohdat. Suurehkot vastakarva-alueet erityisesti rungossa; näkyvä pohjavilla.

Luonne: Puuttuva itsevarmuus, liiallinen temperamentti, liioiteltu terävyys, liian alhainen tai liian korkea ärsytyskynnys.

Koko: 2 cm tai sitä pienemmät poikkeamat rotumääritelmästä on huomioitava laatuarvostelussa alentavina tekijöinä.

Liikkeet: Epävarmat, sipsuttavat tai jäykät liikkeet; peitsaus.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

Yleisvaikutelma: Vastakkaisen sukupuolen leima.

Silmät: Keltaiset (petolinnun) silmät tai keskenään eriväriset silmät.

Purenta: Ylä-, tasa- tai alapurenta sekä hammaspuutokset.

Karvapeite: Valkoiset läiskät, selvästi pitkä ja aaltoileva karva, erittäin ohut karvapeite ja suuret paljaat alueet.

Luonne: Arkuus, hermostuneisuus ja aggressiivisuus.

Koko: Yli 2 cm:n poikkeamat rotumääritelmässä ilmoitetuista mitoista.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Edellisessä rotumääritelmässä vielä hyväksytty sininen väri ei ylläolevan rotumääritelmän mukaan enää ole dobermanneilla hyväksyttävä väri. Tämä muutos tulee kuitenkin voimaan FCI:n päätöksen (12. - 13. 12. 1993) mukaisesti vasta 1.1.1999.